

10

ÖRGÜTSEL EKOLOJİ ÜZERİNE KAVRAMSAL BİR YAKLAŞIM

Övgü Türe

İstanbul Ticaret Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü,
İşletme Anabilim Dalı

1. GİRİŞ

Örgütsel Ekoloji kuramı literatürde Çevrebilim yaklaşımı, Örgüt Ekolojisi ve Örgüt Nüfusu olarak da adlandırılmaktadır. Birçok farklı adlandırmaya sahip olan bu kuram, doğal seçim ile elenen canlılar nasıl yaşamını kaybediyor ve seçim sonucu hayatta kalanlar ortama uyum sağlayıp evrim içinde geliyor ise, örgütlerin de bu süreçten geçtiklerini anlatmaktadır.

Daha önce de bahsedildiği üzere Örgütsel Ekoloji kuramı örgütlerin ne sebep ile var olduklarını ve neden bu kadar değişik ve çeşitli şekillerde ortaya çıktıklarını sorgulamakta ve araştırmaktadır. Her ne kadar daha önce yapılan araştırmalar da ekolojik açıdan örgütleri incelemeye almaya çalışmış olsalar da çoğu seleksiyon kavramına odaklanmışlardır

2. ÖRGÜTSEL EKOLOJİ HAKKINDA YAPILAN ARAŞTIRMALAR

1970lerin ikinci yarısında John Freeman ve Micheal T. Hannan tarafından yayınlanan “The Population Ecology of Orgaizations” adlı makalede ilk defa Örgütsel Ekoloji Kuramından bahsedilmiştir. Makaleye göre Örgütsel Ekoloji aslında daha önceden yapılmış olan örgüt odaklı anlayış ve araştırmalara kar-

Kaynak bölünmesi kuramı örgütsel ekolojiyi, kaynak bağımlılığı yönünde etkilerken aynı zamanda hem devlete, yönetime, çalışanlara ve coğrafi koşullara bağımlı olma gibi etmenlerden de bağımlılık düzeyinde etkilemektedir.

4. SONUÇ

Örgütsel Ekoloji kuramı her ne kadar, örgütsel doğum ve ölüm etmenleri üzerine yoğunlaşmış olsa bile en çok vurgu yaptığı kavram hayatta kalma olarak açıklanabilir.

Kuram aynı zamanda çok fazla olarak örgütler üzerine ve örgütlerin buldukları çevredeki belirsizliklerine karşı nasıl davrandıkları vurgulamış ancak insan faktöründen neredeyse hiç bahsetmemiştir. Fakat, örgütler için en önemli etmenlerden bir tanesi de tabii ki de insandır. Bu nedenle kuram bu açıdan eksik kalmaktadır.

Kuramda üzerinde durulmayan bir başka konu ise örgütlerin ne şekilde çeşitlendiği, nasıl sınıflandırıldığı hakkında detaylı yorum yapılmamıştır.

5. KAYNAKÇA

Abbot, K., Green, J., ve Keohane, R. (2014). Organizational Ecology and Organizational Diversity in Global Governance. *The Journal of Conflict Resolution*.

Amburgey, ve T. (1996). Organizational Ecology past, present, future direction. *Academy of Management Journal*, 39, 1265-1286.

Baum, J., ve Oliver, C. (1992). International embeddedness and the dynamics of organizational populations. *American Sociological Review*, 540-559.

Brian, T. (2010). Stuck in The Middle: Maintaining Organizational Legitimacy of The Regional Environmental Center. *International Journal of Voluntary and Non Profit Organizations*, 339-357.

Caroll, G., Preisendoerfer, P., Swaminathan, Anand, ve Wiedenmayer, G. (1993). Brewery and Braueri;The Organizational Ecology of Brewing . *Organization Studies*, 155-188.

Erdil, O., Kalkan, A., ve Alparslan, A. (2010). Örgütsel Ekoloji Kuramından Stratejik Yönetim Anlayışına. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 17.

Erenel, F. (2015). Örgütsel nişlerin evrimi: Genelci ve uzman örgütler üzerine bir araştırma . *International Journal of Human Sciences*, 12 (2), 611-625.

Gabor, P. (2009). Fit By Founding, Fit By Adaptation: Reconciling Conflicting Organization Theories with Logical Formalization. *Academy of Management*, 343-360.

Hijalager, A. (2000). ORganizational ecology in the danish restaurant sector. *Tourism Management*, 271-280.

Habiboglu, O. (2013). Population Ecology and Spin Offs. *Savunma Bilimleri Dergisi*, 37-61.

Hanna, Micheal, ve Freeman, J. (1977, March). The Population Ecology of Organizations. *American Journal of Society*, 82 (5), 929.

Harrison, R. (2004). Models of Growth in Organizational Ecology: A Simulation Assesment. *IndustrialveCorporate Change*, 243-261.

Heine, K., ve Rindfleisch, H. (2013). Organizational Decline Synthesis of Insights From Organizational Ecology, Path Dependence and The Resource-Based View . *Journal of Organizational*

Change Management, 8-28.

Jung, D., ve David, L. (2011). Markets, Hierarchies and Networks: An Agent Based Organizational Ecology. *Wiley Subscription Services*, 972-990.

Koçel, T. (2016). *İşletme Yöneticiliği*.

Lomi, A. (2000). Exploring The Relational Bases of Age Dependence In Organizational Mortality Rates. *Academy of Management*.

Micheal, S. C, ve Kim, S. (2005). The organizational ecology of retailing; a historical perspective. *Journal of Retailing*, 113-123.

Nunez, N., ve Moyano, J. (2006). New Size Measurements in Population Ecology. *Small Business Economics*, 61-81.

Oertel, S., ve Walgenbach, P. (2012). The Effect of Partner Exits on Survival Chances of SME's. *Journal of Organizational Change Management*, 462-482.

Önder, Ç., ve Üskiden, B. (2007). Örgütsel ekoloji; örgüt toplulukları ve çevresel ayıklama. *Örgüt Kuramları*, 139-178.

Patel, A., Xavier, R., ve Broom, G. (2005). Toward a model of organizational legitimacy in public relations theory and practice. *International Communication Conference*, 1-22.

Peterson, T., ve Kaput, K. (1991). Density Dependence in Organizational Mortality: Legitimacy and Unobserved Heterogeneity? *American Sociological Review*, 399-409.

Shewchuk, ve Victor. (2012). Organizational Ecology. *Knowledge Management*, 38.

Singh, J., ve Lumsden, C. (1990). Theory and Research in Organizational Ecology. *Annual Reviews Sociology*, 16, 163.

Steven, D., Giesen, E., Harmer, M., ve Marshall, A. (2018). How Industry Leaders Enhance The Value of Ecosystems. *StrategyveLeadership*, 26-33.

Şahin, N., Güler, M., ve Basım, N. (2009). A Tipi Kişilik Örüntüsünde Bilişsel ve Duygusal Zekanın Stresle Başa Çıkma ve Stres Belirtiler İle İlişkisi. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 23, 243-254.

William, B., ve Freeman, J. (2001). Too Much of A Good Thing? Product Proliferation and Organizational Failure. *Organization Science*, 539-558.

Zucker, L. (1989). Combining Institutional Theory and Population Ecology: No Legitimacy, No History. *American Sociological Review*, 157-190.